

บทที่ 2 ปริมาณสารสัมพันธ์

อุษารัตน์ รัตนคำนวณ

สาขาวิชาเคมี มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ปริมาณสารสัมพันธ์ (Stoichiometry)

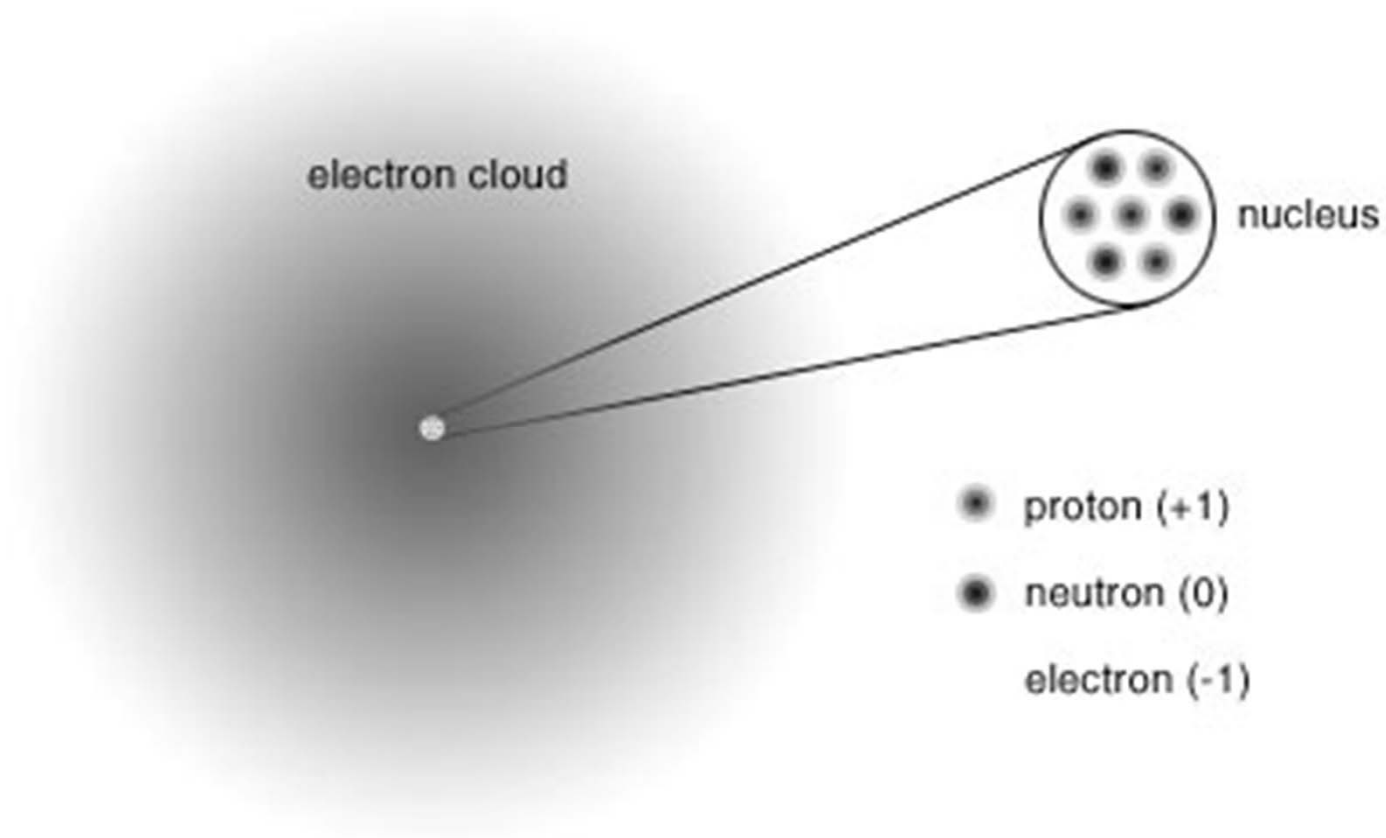
- วิชาเคมีที่เกี่ยวข้องกับปริมาณของสารตั้งต้น ผลผลิต ตลอดจนปริมาณของพลังงานของสารที่เปลี่ยนแปลงในปฏิกิริยาเคมี
- สามารถใช้คาดคะเนปริมาณของสารที่จะต้องใช้เป็นสารตั้งต้น เพื่อจะได้ผลิตที่มีปริมาณตามต้องการ
- สามารถนำไปตีความหรืออธิบายผลจากเคมีวิเคราะห์
- นำไปใช้ประกอบการเลือกปฏิกิริยาที่ประหยัดที่สุดในทางอุตสาหกรรมและการค้า
- สามารถบอกได้ว่า ตัวทำปฏิกิริยาใดหมด ตัวทำปฏิกิริยาใดเหลือ

อะตอม (Atom)

- อะตอม (atom) คือ อนุภาคที่เล็กที่สุดของธาตุที่สามารถทำปฏิกิริยาเคมีได้
- อะตอมแต่ละอะตอมประกอบด้วยส่วนที่เป็นแกนกลาง เรียกว่า นิวเคลียส (nucleus) ซึ่งประกอบด้วย โปรตอน (proton) และนิวตรอน (neutron) ส่วนบริเวณรอบนอกเป็นที่อยู่ของ อิเล็กตรอน (electron)

อนุภาค	สัญลักษณ์	ประจุ		มวล	
		หน่วย	คูลอมบ์	กรัม	amu
อิเล็กตรอน	e^{-1}	-1	1.60×10^{-19}	9.1096×10^{-28}	0.000549
โปรตอน	p^{+1}	1	1.60×10^{-19}	1.6726×10^{-24}	1.007277
นิวตรอน	n^0	0	0	1.6749×10^{-24}	1.008665 ₃

โครงสร้างของอะตอม (The Structure of the Atom)

โครงสร้างของอะตอม (The Structure of the Atom)

โมเลกุล (Molecule)

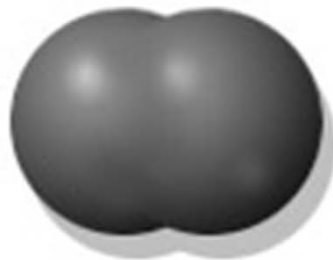
- ❑ โมเลกุล (molecule) คือ หน่วยโครงสร้างที่เล็กที่สุดของธาตุหรือสารประกอบที่สามารถอยู่ได้โดยอิสระ และยังคงมีสมบัติของธาตุหรือสารประกอบนั้นๆ โดยสมบูรณ์
- ❑ โมเลกุลเป็นการรวมตัวกันของอะตอมอย่างน้อย 2 อะตอม โดยยึดกันด้วยแรงทางเคมี
- ❑ โมเลกุลหนึ่งๆอาจมีอะตอมของธาตุชนิดเดียวกัน หรือต่างชนิดกัน มารวมกันด้วยสัดส่วนคงที่
- ❑ ธาตุบางชนิด เช่น แก๊สมีตระกูลหรือแก๊สเฉื่อย ได้แก่ He, Ne, Ar, Kr, Xe และ Rn แต่ละธาตุเหล่านี้ 1 โมเลกุลประกอบด้วยอะตอม 1 อะตอม แต่อยู่ได้อย่างอิสระและมีสมบัติของสารนั้นๆครบถ้วน

โมเลกุล (Molecule)

- โมเลกุลที่มีเพียงหนึ่งอะตอมเท่านั้นเป็นองค์ประกอบ จัดเป็น โมเลกุลอะตอมเดี่ยว (monoatomic molecule)
- โมเลกุลที่ประกอบด้วยสองอะตอมซึ่งอยู่ด้วยกัน โดยแรงยึดเหนี่ยวทางเคมีที่เรียกว่าพันธะเคมี เรียกว่า โมเลกุลอะตอมคู่ (diatomic molecule)
- โมเลกุลที่มีอะตอมมากกว่าสองอะตอมขึ้นไปเรียกว่า โมเลกุลหลายอะตอม (polyatomic molecule)

โมเลกุล (Molecule)

- โมเลกุลหลายอะตอมที่ประกอบด้วยอะตอมของธาตุเดียวกัน เรียกว่า โฮโมนิวเคลียร์ โมเลกุล (homonuclear molecule) เช่น H_2 , O_2 , P_4 , S_8
- โมเลกุลที่ประกอบด้วยอะตอมของธาตุต่างชนิดกัน เรียกว่า เฮเทอโรนิวเคลียร์ โมเลกุล (heteronuclear molecule) เช่น HCl , CO , H_2O , CH_4 , $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6$

N_2
Nitrogen gas - a homonuclear molecule

H_2O
Water - a heteronuclear molecule

ไอออน (Ion)

- ไอออน (ion) คืออะตอมหรือกลุ่มอะตอมที่มีประจุ (มีการให้หรือรับ e^-)
- โดยปกติอะตอมที่เป็นกลางจะมีจำนวนโปรตอน (ประจุบวก) เท่ากับจำนวนอิเล็กตรอน (ประจุลบ)
- ถ้าอะตอมที่เป็นกลางนั้นเสียอิเล็กตรอนไปจะทำให้จำนวนอิเล็กตรอนน้อยกว่าจำนวนโปรตอน เกิดเป็น ไอออนบวก (cation) เช่น Na^+ Ca^{2+}
- ถ้าอะตอมที่เป็นกลางรับอิเล็กตรอนเพิ่มมาอีกจะทำให้มีจำนวนอิเล็กตรอนมากกว่าจำนวนโปรตอน เกิดเป็น ไอออนลบ (anion) เช่น F^- , Cl^- , O^{2-}

ไอออน (Ion)

- ไอออนที่เป็นกลุ่มของอะตอมที่มีประจุ เรียกว่า Polyatomic ion เช่น SO_4^{2-} , CO_3^{2-} , NH_4^+
- จำนวนประจุของแต่ละไอออนขึ้นอยู่กับ การสูญเสียหรือรับ อิเล็กตรอนว่าเป็นจำนวนเท่าใด อะตอมสามารถรับหรือสูญเสีย อิเล็กตรอนได้มากกว่า 1 อิเล็กตรอน เช่น Mg^{2+} , Fe^{3+} , S^{2-} , N^{3-}

เลขอะตอม (Atomic number)

- เลขอะตอม (Z) คือ จำนวนโปรตอนทั้งหมดภายในนิวเคลียสของอะตอมของธาตุหนึ่งๆ ซึ่งธาตุแต่ละชนิดมีเลขอะตอมเป็นค่าเฉพาะ
- เลขเชิงอะตอมของธาตุมีความสำคัญทางเคมี เพราะแสดงถึงจำนวนอิเล็กตรอนของธาตุด้วย จำนวนอิเล็กตรอนนี้เองที่เป็นส่วนสำคัญที่จะบอกว่าอะตอมนั้นๆเกิดปฏิกิริยาเคมีเกิดขึ้นเพราะปฏิกิริยาเคมีเกิดจากการเปลี่ยนแปลงอิเล็กตรอนในอะตอม อาจเป็นการให้ การรับ หรือการใช้ร่วมกัน

$$\text{เลขอะตอม (Z)} = \text{จ.น.โปรตอน} = \text{จ.น.อิเล็กตรอน}$$

เลขมวล (Mass Number)

□ เลขมวล (A) คือ จำนวนโปรตอนรวมกับจำนวนนิวตรอนของธาตุนั้นๆ

$$\text{เลขมวล} = \text{จำนวนโปรตอน} + \text{จำนวนนิวตรอน}$$

$$\text{เลขมวล} = \text{เลขอะตอม} + \text{จำนวนนิวตรอน}$$

$$A = Z + N$$

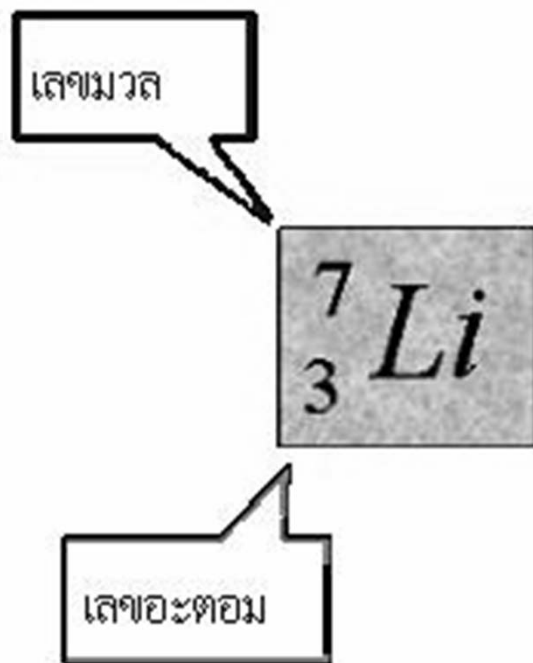
$$\text{จำนวนนิวตรอน} = \text{เลขมวล} - \text{เลขอะตอม}$$

□ การเขียนสัญลักษณ์ของธาตุ นิยมเขียนเลขอะตอมไว้ที่มุมล่างซ้าย และเลขมวลที่มุมบนซ้าย ในลักษณะ

เลขมวล (Mass Number)

ตัวอย่างเช่น

ดังนั้น อะตอมของธาตุลิเทียม (Li)

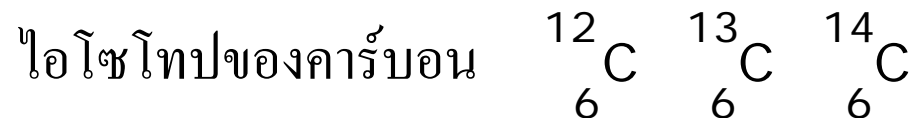
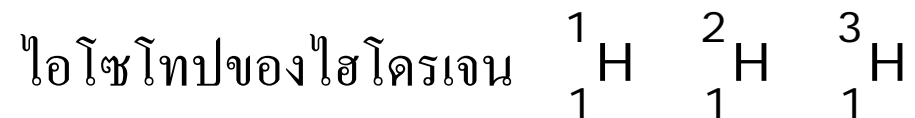
มีจำนวนโปรตอน = 3 ตัว

อิเล็กตรอน = 3 ตัว

และนิวตรอน = 4 ตัว

ไอโซโทป (Isotope)

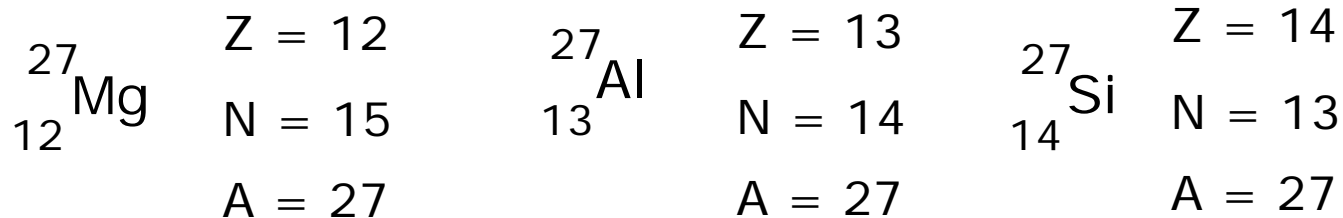
- ไอโซโทป ธาตุชนิดเดียวกันที่มีจำนวนโปรตอนเท่ากันแต่จำนวนนิวตรอนต่างกัน นั่นคือมีเลขอะตอม (Z) เท่ากัน แต่มีเลขมวล (A) ต่างกัน เช่น

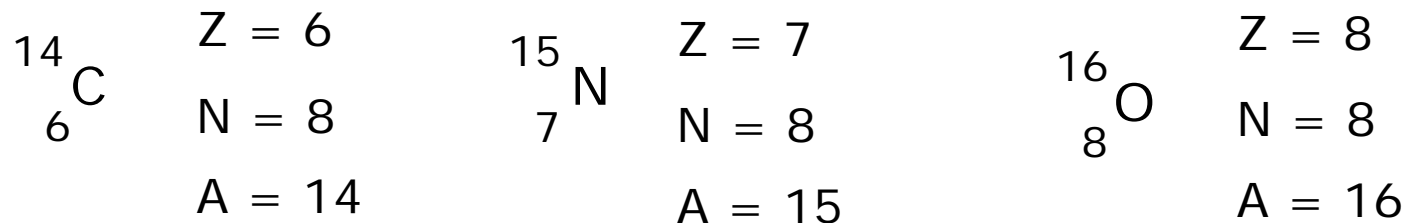
- ไอโซโทปของธาตุชนิดเดียวกันจะมีคุณสมบัติทางเคมีเหมือนกัน เนื่องจากคุณสมบัติทางเคมีของธาตุสามารถวัดเบื้องต้นได้ด้วยจำนวนโปรตอนและอิเล็กตรอน นิวตรอนไม่ได้มีส่วนในการเปลี่ยนแปลงทางเคมี

ไอโซบาร์ (Isobar) และไอโซโทน (Isotone)

□ ไอโซบาร์ ธาตุที่มีเลขมวล (A) เท่ากัน แต่มีเลขอะตอม (Z) และจำนวนนิวตรอน (N) ต่างกัน ดังนั้นธาตุที่เป็นไอโซบาร์กันต้องเป็นธาตุคนละชนิดกัน เช่น

□ ไอโซโทน ธาตุที่มีจำนวนนิวตรอน (N) เท่ากัน แต่มีเลขอะตอม (Z) และค่าเลขมวล (A) ต่างกัน จึงเป็นธาตุต่างชนิดกัน เช่น

มวลอะตอม (Atomic Mass)

- อะตอมมีขนาดเล็กและเบามาก ไม่สามารถชั่งมวลของอะตอมโดยตรงได้ จึงไม่นิยมใช้ค่าที่แท้จริงแต่จะใช้มวลหรือน้ำหนักเปรียบเทียบ (relative atomic mass หรือ relative atomic weight) โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบว่า อะตอมของธาตุชนิดหนึ่งมีมวลเป็นกี่เท่าของอะตอมของอีกธาตุหนึ่งที่กำหนดให้เป็นมาตรฐาน
- นักวิทยาศาสตร์จึงได้ตกลงใช้มวลของคาร์บอน-12 $^{12}_6\text{C}$ ซึ่งเป็นไอโซโทปหนึ่งของคาร์บอนเป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบมวล เนื่องจากธาตุคาร์บอนสามารถทำปฏิกิริยากับธาตุอื่นๆ เกิดเป็นสารประกอบได้เป็นจำนวนมาก และคาร์บอน-12 เป็นไอโซโทปที่มีปริมาณสูงกว่าไอโซโทปอื่นๆ ของคาร์บอนอีกด้วย

มวลอะตอม (Atomic Mass)

- หน่วยของมวลอะตอมคือ atomic mass unit, amu หรือ Dalton, D (**1 amu = 1 D**)
- $1 \text{ amu} = 1.66 \times 10^{-24}$ กรัม
- 1 หน่วยมวลอะตอม มีค่าเท่ากับ $1/12$ ของมวลของคาร์บอน-12 (C-12) จำนวน 1 อะตอม
- $1 \text{ amu} = 1/12$ ของมวลของ C-12 จำนวน 1 อะตอม

มวลอะตอม (Atomic Mass)

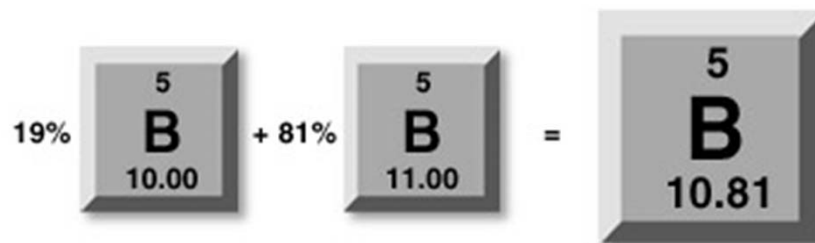
□ กำหนดให้มวลอะตอมของ C-12 มีค่า = 12.00 amu เป็นค่ามาตรฐานสำหรับการวัดค่าของมวลอะตอมของธาตุอื่นๆ เช่น ค่ามวลอะตอมของไฮโดรเจน 1 อะตอมเป็น 8.400% ของมวล C-12 อะตอม ดังนั้น มวลอะตอมของไฮโดรเจน 1 อะตอมมีค่าเป็น $0.084 \times 12.00 \text{ amu} = 1.008 \text{ amu}$

มวลอะตอมเฉลี่ย

- มวลอะตอมของธาตุที่ปรากฏในตารางธาตุ ส่วนใหญ่ไม่เป็นเลขจำนวนเต็มเพราะเป็นค่าที่ได้จากมวลอะตอมเฉลี่ยของไอโซโทปของธาตุแต่ละชนิด เช่น ธาตุไฮโดรเจนในธรรมชาติมีสองไอโซโทป คือ ^1_1H ซึ่งมีมวล 1.0078 amu และมีอยู่ 99.985% กับ ^2_1H ซึ่งมีมวล 2.014 amu และมีอยู่ 0.015% ดังนั้นมวลอะตอมของไฮโดรเจนจะเท่ากับมวลอะตอมเฉลี่ยของทั้งสองไอโซโทป ดังนี้

$$\frac{(99.985 \times 1.0078 \text{ amu})}{100} + \frac{(0.015 \times 2.0140 \text{ amu})}{100} = 1.0079 \text{ amu}$$

- มวลอะตอมของธาตุอื่นๆ ก็ได้จากมวลอะตอมเฉลี่ยของไอโซโทปต่างๆ

Example 2.1

- จงคำนวณหามวลอะตอมเฉลี่ยของทองแดง โดยในธรรมชาติมีไอโซโทปของทองแดง ${}^{63}_{29}\text{Cu}$ ซึ่งมีมวลอะตอม 62.93 amu อยู่ 69.09% และไอโซโทป ${}^{65}_{29}\text{Cu}$ ซึ่งมีมวลอะตอม 64.93 amu อยู่ 30.91%

$$\begin{aligned}\text{มวลอะตอมเฉลี่ย} &= \frac{(69.09 \times 62.93 \text{ amu})}{100} + \frac{(30.91 \times 64.93)}{100} \\ &= 63.55 \text{ amu}\end{aligned}$$

มวลโมเลกุล (Molecular mass)

- บางครั้งใช้คำว่า น้ำหนักโมเลกุล (molecular weight) หรือ น้ำหนักสูตร (formula weight)
- หาค่าได้จากผลบวกของมวลอะตอมทุกอะตอมที่มีอยู่ใน โมเลกุลหรือใน สูตรของสารนั้นๆ เช่น มวลโมเลกุลของน้ำตาลกลูโคส $C_6H_{12}O_6$

$$6 \times \text{มวลอะตอมของ C} = 6 \times 12.01 \text{ amu} = 72.06 \text{ amu}$$

$$12 \times \text{มวลอะตอมของ H} = 12 \times 1.0080 \text{ amu} = 12.00 \text{ amu}$$

$$6 \times \text{มวลอะตอมของ O} = 6 \times 16.00 \text{ amu} = 96.00 \text{ amu}$$

$$\text{รวม} = 180.16 \text{ amu}$$

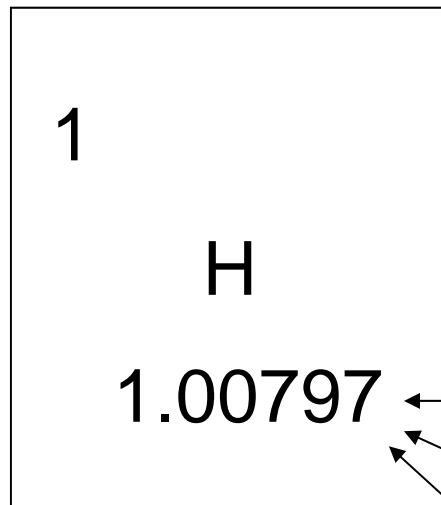
ดังนั้นมวลโมเลกุลของกลูโคส คือ 180.16 amu

โมล (mol)

- นิยมใช้หน่วย “โมล” เพื่อบอกปริมาณของสาร
- 1 โมล เท่ากับ 6.022×10^{23} หน่วยอนุภาค (อะตอม โมเลกุล ไอออน)
(Avogadro's number, N_A) ซึ่งเท่ากับจำนวนอะตอมของ C-12 หนัก 12 กรัม
- คำว่า “โมล” อาจใช้ได้หลายลักษณะ (อะตอม โมเลกุล หรือไอออน)
เช่น
 - ออกซิเจน 1 โมลอะตอมจะมี 6.02×10^{23} อะตอม และมีน้ำหนัก 16.0 กรัม
 - ออกซิเจน 1 โมลโมเลกุลจะมี 6.02×10^{23} โมเลกุล และมีน้ำหนัก 32.0 กรัม

โมล (mol)

- ❑ มวลแท้จริงของอะตอมมีค่าน้อยมาก นำไปใช้ไม่สะดวก
- ❑ Amedeo Avogadro จึงได้ลองคิดให้ตัวเลขคงเดิมในหน่วย amu แต่หน่วยใหญ่ขึ้นคือ หน่วย g

มวลแท้จริงหน่วย amu
มวลเปรียบเทียบไม่มีหน่วย
มวลของ 1 mol หน่วย g

โมล (mol)

□ 1 โมลอะตอมของธาตุใดๆ ประกอบด้วยจำนวนอะตอมเท่ากับเลขอะตอม และมีน้ำหนักเท่ากับมวลอะตอมของธาตุนั้นๆ ในหน่วยเป็นกรัม เช่น N 1 โมลอะตอม มีจำนวนอะตอม 6.02×10^{23} อะตอม และน้ำหนัก 14.01 กรัม

□ 1 โมลโมเลกุล ประกอบด้วยจำนวนโมเลกุลเท่ากับเลขอะตอม และมีน้ำหนักเท่ากับมวลโมเลกุลของสารประกอบนั้นๆ เช่น H_2O 1 โมล มีจำนวนโมเลกุลเท่ากับ 6.02×10^{23} โมเลกุล และน้ำหนัก 18 กรัม

Example 2.2

□ ถ้ามีแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) ($\text{C} = 12.0$ $\text{O} = 16.0$) หนัก 9.24 กรัม จงคำนวณหา

■ (ก) จำนวนโมลของ CO_2

■ (ข) จำนวนโมเลกุลของ CO_2

■ (ค) จำนวนโมลของแต่ละธาตุในคาร์บอนไดออกไซด์จำนวนนี้

■ (ง) จำนวนอะตอมของแต่ละธาตุ

■ (ก) จำนวนโมลของ CO₂

$$\text{มวลโมเลกุลของ CO}_2 = 12.01 + (2 \times 16.00) = 44.01 \text{ กรัม}$$

CO₂ หนัก 44.01 กรัม คิดเป็น CO₂ 1 โมล

$$\text{ดังนั้นถ้า CO}_2 \text{ หนัก 9.24 กรัม คิดเป็น CO}_2 = \frac{9.24 \text{ กรัม} \times 1 \text{ โมล}}{44.01 \text{ กรัม}} = 0.21 \text{ โมล}$$

■ (ข) จำนวนโมเลกุลของ CO₂

CO₂ 1 โมล มีจำนวนโมเลกุล = 6.02×10^{23} โมเลกุล

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้นถ้า CO}_2 \text{ 0.21 โมล จึงมีจำนวนโมเลกุล} &= \frac{0.21 \text{ โมล} \times 6.02 \times 10^{23} \text{ โมเลกุล}}{1 \text{ โมล}} \\ &= 1.26 \times 10^{23} \text{ โมเลกุล} \end{aligned}$$

■ (ค) จำนวน โมลของแต่ละธาตุใน CO_2

ใน 1 โมเลกุลของ CO_2 มี C 1 อะตอม และ O 2 อะตอม

ดังนั้น CO_2 1 โมล จึงประกอบด้วย C 1 โมล และ O 2 โมล

ถ้า CO_2 0.21 โมล จึงประกอบด้วย C 0.210 โมล และ O $0.210 \times 2 = 0.420$ โมล

■ (ง) จำนวนอะตอมของแต่ละธาตุใน CO_2

CO_2 1 โมเลกุล มี C 1 อะตอม และ O 2 อะตอม

ดังนั้นถ้า CO_2 จำนวน 1.26×10^{23} โมเลกุล จะมี C = 1.26×10^{23} อะตอม

$$\text{และ O} = 2 \times 1.26 \times 10^{23}$$

$$= 2.52 \times 10^{23} \text{ อะตอม}$$

Example 2.3

□ จะต้องใช้ Ca ที่โมลและที่กรัม จึงจะทำปฏิกิริยาพอดีกับ Cl 41.5 กรัม เพื่อเกิด CaCl_2 เป็นผลผลิต ($\text{Ca} = 40.1$ $\text{Cl} = 35.5$)

Cl 2 โมล หรือ 2×35.5 กรัม ทำปฏิกิริยาพอดีกับ Ca 1 โมล หรือ 40.1 กรัม

ดังนั้นถ้า Cl 41.5 กรัม ทำปฏิกิริยาพอดีกับ Ca = $\frac{41.5 \text{ กรัม} \times 40.1 \text{ กรัม}}{2 \times 35.5 \text{ กรัม}}$

จากน้ำหนักอะตอมของ Ca เราทราบว่า $= 23.5$ กรัม

Ca 40.1 กรัม คิดเป็น 1 โมล

Ca 23.5 กรัม คิดเป็น $\frac{23.5 \text{ กรัม} \times 1 \text{ โมล}}{40.1 \text{ กรัม}} = 0.584$ โมล

อาจทำได้อีกวิธีหนึ่ง คือ แปลงน้ำหนักของ Cl ที่กำหนดให้เป็น โมล เสียก่อน

จากมวลอะตอม Cl 35.5 กรัม คิดเป็น 1 โมล

$$\begin{aligned} \text{ถ้า Cl 41.5 กรัม คิดเป็น } & \frac{41.5 \text{ กรัม} \times 1 \text{ โมล}}{35.5 \text{ กรัม}} \\ & = 1.17 \text{ โมล} \end{aligned}$$

จากสูตร CaCl_2 เราทราบว่า Cl 2 โมล ทำปฏิกิริยาพอดีกับ Ca 1 โมล

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น Cl 1.17 โมล จะทำปฏิกิริยาพอดีกับ Ca} & = \frac{1.17 \text{ โมล} \times 1 \text{ โมล}}{2 \text{ โมล}} \\ & = 0.585 \text{ โมล} \end{aligned}$$

Ca 1 โมล มีน้ำหนัก 40.1 กรัม

$$\text{Ca 0.585 โมล มีน้ำหนัก} = \frac{0.585 \text{ โมล} \times 40.1 \text{ กรัม}}{1 \text{ โมล}} = 23.5 \text{ กรัม}$$

กฎต่างๆที่เกี่ยวกับมวล

- กฎทรงมวล (Law of Conservation of Mass) “มวลของสารทั้งหมดก่อนทำปฏิกิริยาเท่ากับมวลของสารทั้งหมดหลังทำปฏิกิริยา”
- สาร A ทำปฏิกิริยากับสาร B ได้ผลิตสาร C และ D เขียนสมการได้ดังนี้

$$(\text{มวล}) \text{ น้ำหนัก } A + (\text{มวล}) \text{ น้ำหนัก } B = (\text{มวล}) \text{ น้ำหนัก } C + (\text{มวล}) \text{ น้ำหนัก } D$$

- กฎสัดส่วนคงที่ (Law of Definite Proportion) “สัดส่วนโดยมวลของธาตุต่างๆในสารประกอบหนึ่งๆจะมีค่าคงที่แน่นอนเสมอ”

Example 2.4

- ไฮโดรเจนหนัก 4.04 กรัม ทำปฏิกิริยากับกำมะถันได้ไฮโดรเจนซัลไฟด์หนัก 68.16 กรัม ต้องใช้กำมะถันหนักกี่กรัม

จากกฎทรงมวล จะได้

มวลของสารก่อนทำปฏิกิริยา = มวลของสารหลังทำปฏิกิริยา

$$4.04 \text{ กรัม} + x \text{ กรัม} = 68.16 \text{ กรัม}$$

$$x \text{ กรัม} = 68.16 - 4.04 = 64.12 \text{ กรัม}$$

ดังนั้น ต้องใช้กำมะถันหนัก 64.12 กรัม

Example 2.5

- โลหะแคลเซียมหนัก 80.16 กรัม เมื่อนำมาเผาไฟในภาชนะเปิดได้ผงแคลเซียมออกไซด์หนัก 112.16 กรัม ถ้านำโลหะแคลเซียมมาใหม่หนัก 160.32 กรัม เผาจนกลายเป็นแคลเซียมออกไซด์หมดต้องใช้ออกซิเจนหนัก 64.00 กรัม จึงจะทำปฏิกิริยาหมดพอดี จงแสดงให้เห็นว่าผลที่ได้นี้เป็นไปตามกฎสัดส่วนคงตัว

การทดลองครั้งแรกใช้ Ca หนัก = 80.16 กรัม ได้ CaO = 112.16 กรัม

แสดงว่ามีออกซิเจน(ในภาชนะเปิด)เข้าไปทำปฏิกิริยา = $112.16 - 80.16 = 32.00$ กรัม

$$\begin{aligned}\text{อัตราส่วนโดยมวล Cao} \quad \text{Ca} : \text{O} &= 80.16 : 32.00 \text{ กรัม} \\ &= 5 : 2 \text{ กรัม}\end{aligned}$$

การทดลองครั้งหลังใช้ Ca หนัก = 160.32 กรัม ทำปฏิกิริยากับ O หนัก 64.00 กรัม

$$\begin{aligned}\text{อัตราส่วนโดยมวล Cao} \quad \text{Ca} : \text{O} &= 160.32 : 64.00 \text{ กรัม} \\ &= 5 : 2 \text{ กรัม}\end{aligned}$$

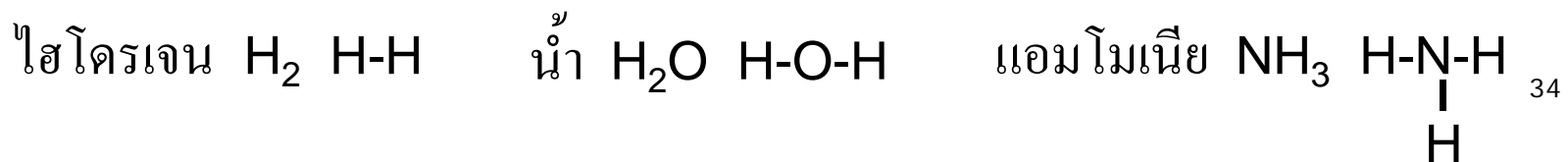
อัตราส่วนโดยมวลของธาตุที่เป็นองค์ประกอบมีค่าคงที่ แสดงว่า เป็นไปตามกฎสัดส่วนคงตัว

ทฤษฎีอะตอมของดาลตัน

1. ธาตุประกอบด้วยอนุภาคที่มีขนาดเล็กมาก เรียกว่าอะตอม
2. อะตอมของธาตุหนึ่งๆจะมีลักษณะเฉพาะตัว ธาตุชนิดเดียวกันจะมีขนาด มวล และคุณสมบัติทางเคมีที่เหมือนกัน และจะแตกต่างกันไปจากอะตอมของธาตุชนิดอื่น
3. สารประกอบเกิดจากอะตอมของธาตุมากกว่าหนึ่งอะตอมรวมกัน ด้วยสัดส่วนที่แน่นอน เป็นเลขจำนวนเต็มหรือสัดส่วนอย่างต่ำ
4. อะตอมจะทำให้เกิดใหม่หรือสูญหายไปไม่ได้ ปฏิกิริยาเคมีจะเกี่ยวข้องกับการแยก การรวม หรือการจัดเรียงตัวใหม่ของอะตอม ไม่เกี่ยวข้องกับการสร้างหรือทำลายอะตอม

สูตรเคมี

- สูตรเคมี (Chemical formula) หมายถึงกลุ่มของสัญลักษณ์ของธาตุที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงองค์ประกอบของสารว่าประกอบด้วยธาตุอะไรบ้าง แบ่งออกเป็นสามชนิดคือ
 - สูตรอย่างง่าย (empirical formula) เป็นสูตรที่แสดงอัตราส่วนอย่างต่ำของจำนวนอะตอมของธาตุที่เป็นองค์ประกอบในสารนั้น
 - สูตรโมเลกุล (molecular formula) เป็นสูตรที่แสดงจำนวนอะตอมของธาตุที่เป็นองค์ประกอบที่มีอยู่จริงในหนึ่งโมเลกุลของสาร
 - สูตรโครงสร้าง (structural formula) เป็นสูตรที่แสดงการยึดเหนี่ยวของอะตอมภายในโมเลกุล

การหาสูตรอย่างง่ายและสูตรโมเลกุล

- ต้องทราบชนิดและจำนวนของธาตุใน 1 โมเลกุลของสาร
- หาอัตราส่วนโดยมวลของธาตุ
- หาอัตราส่วนโดยโมลของธาตุ (จากมวลอะตอมที่ทราบ)
- หาสูตรอย่างง่ายโดยทำให้เป็นอัตราส่วนโดยโมลอย่างต่ำ
- เมื่อทราบมวลโมเลกุล สามารถหาสูตรโมเลกุลได้ดังนี้

$$\text{สูตร โมเลกุล} = (\text{มวลในสูตรอย่างง่าย})_n = \text{มวล โมเลกุล}$$

$$n = 1, 2, 3, \dots$$

Example 2.6

- สารประกอบชนิดหนึ่งประกอบด้วยกำมะถันและออกซิเจน มีร้อยละ โดยน้ำหนักของกำมะถันเป็น 50.05 และออกซิเจน 49.95 ถ้าน้ำหนักโมเลกุลของสารประกอบนี้เท่ากับ 64 จงคำนวณหาสูตรอย่างง่าย และสูตรโมเลกุล (S=32, O=16)

$$\text{อัตราส่วนโดยน้ำหนักของ S : O} = 50.05 : 49.95$$

$$\begin{aligned}\text{อัตราส่วนโดยโมลของ S : O} &= \frac{50.05}{32} : \frac{49.95}{16} \\ &= 1.56 : 3.12\end{aligned}$$

ทำให้เป็นอัตราส่วนที่เป็นเลขน้อยๆ โดยการหารตลอดด้วยจำนวนเลขที่น้อยที่สุด คือ 1.56

$$\begin{aligned}&= \frac{1.56}{1.56} : \frac{3.12}{1.56} \\ &= 1 : 2\end{aligned}$$

สูตรเอมพิริคัล คือ SO_2

หาสูตรโมเลกุลจาก

สูตร โมเลกุล = (สูตรอย่างง่าย) n = มวล โมเลกุล

โดยที่ $n = 1, 2, 3, \dots$

สูตรอย่างง่าย คือ SO_2

สูตร โมเลกุลเป็น $(\text{SO}_2)_n$ = มวล โมเลกุล

$$(\text{SO}_2)_n = 64$$

$$(32 + 16 \times 2) n = 64$$

$$n = 1$$

ดังนั้นสูตร โมเลกุล คือ SO_2

Example 2.7

□ สารประกอบชนิดหนึ่งมีธาตุคาร์บอน ไฮโดรเจน และออกซิเจน เป็นองค์ประกอบ นำสารนี้ 0.375 กรัม มาเผาได้สารผลิตภัณฑ์เพียงสองชนิดเท่านั้นคือ คาร์บอนไดออกไซด์ 0.516 กรัม และน้ำ 0.421 กรัม จงคำนวณหาสูตรอย่างง่าย และสูตรโมเลกุลของสารประกอบนี้ เมื่อสารประกอบนี้มีน้ำหนักเชิงโมเลกุล 32.014 กรัม

ใน CO_2 หนัก 44.009 กรัม ประกอบด้วย Cหนัก 12.011 กรัม

ถ้าใน CO_2 หนัก 0.516 กรัม ประกอบด้วย Cหนัก $\frac{0.516 \times 12.011}{44.009} = 0.141$ กรัม

ใน H_2O หนัก 18.001 กรัม ประกอบด้วย Hหนัก 2.002 กรัม

ถ้าใน H_2O หนัก 0.421 กรัม ประกอบด้วย Hหนัก $\frac{0.421 \times 2.002}{18.001} = 0.0468$ กรัม

มวลของ O ในสารประกอบนี้ = $0.375 - 0.141 - 0.0468 = 0.187$ กรัม

อัตราส่วนโดยน้ำหนักของ C : H : O = 0.141 : 0.0468 : 0.187

$$\begin{aligned} \text{อัตราส่วนโดยโมลของ C : H : O} &= \frac{0.141}{12.011} : \frac{0.0468}{1.007} : \frac{0.187}{15.999} \\ &= 0.0117 : 0.0468 : 0.0117 \end{aligned}$$

ทำให้เป็นอัตราส่วนที่เป็นเลขน้อยๆ โดยการหารตลอดด้วยจำนวนเลขที่น้อยที่สุด
คือ 0.0117

$$\begin{aligned} &= \frac{0.0117}{0.0117} : \frac{0.0468}{0.0117} : \frac{0.0117}{0.0117} \\ &= 1 : 4 : 1 \end{aligned}$$

สูตรอย่างง่าย คือ CH₄O

หาสูตรโมเลกุลจาก

สูตร โมเลกุล = (สูตรอย่างง่าย) n = มวลโมเลกุล

โดยที่ $n = 1, 2, 3, \dots$

สูตรอย่างง่าย คือ CH_4O

สูตร โมเลกุลเป็น $(\text{CH}_4\text{O})_n$ = มวลโมเลกุล

$$(\text{CH}_4\text{O})_n = 32.014$$

$$(12.011 + 4.028 + 15.999)_n = 32.014$$

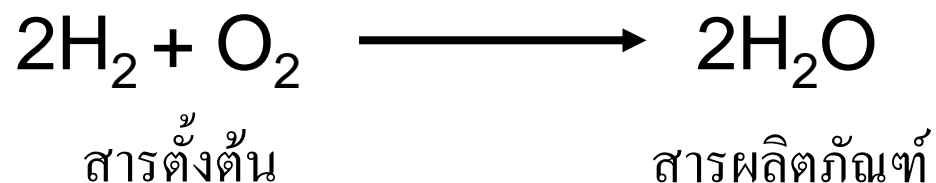
$$32.038_n = 32.014$$

$$n = 1$$

ดังนั้นสูตร โมเลกุล คือ CH_4O (สูตรอย่างง่ายและสูตร โมเลกุลเป็นสูตรเดียวกัน)

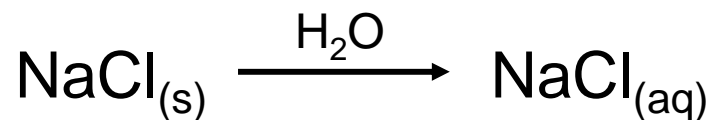
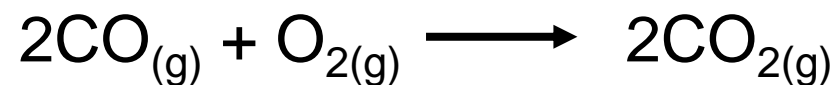
ปฏิกิริยาเคมี

- เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือองค์ประกอบของสารจากชนิดหนึ่งไปเป็นอีกชนิดหนึ่ง
- สารที่เข้าทำปฏิกิริยา เรียกว่า ตัวทำปฏิกิริยา หรือสารตั้งต้น (reactant)
- สารที่เกิดขึ้นใหม่ เรียกว่า ผลิตภัณฑ์ (product)
- ปฏิกิริยาเขียนแทนด้วย สมการเคมี (chemical equation) โดยให้ตัวทำปฏิกิริยาอยู่ซ้ายมือและสารผลิตภัณฑ์อยู่ขวามือของลูกศรที่ชี้ไปทางสารที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยา

สมการแบบโมเลกุล

- แสดงปฏิกิริยาระหว่างโมเลกุลของสาร อาจแสดงสถานะทางกายภาพของสารด้วยตัวอักษรย่อในวงเล็บ เช่น แก๊ส (g) ของเหลว (l) และ ของแข็ง (s) และสารที่อยู่ในสารละลายที่มีน้ำเป็นตัวทำละลาย (aq) เช่น

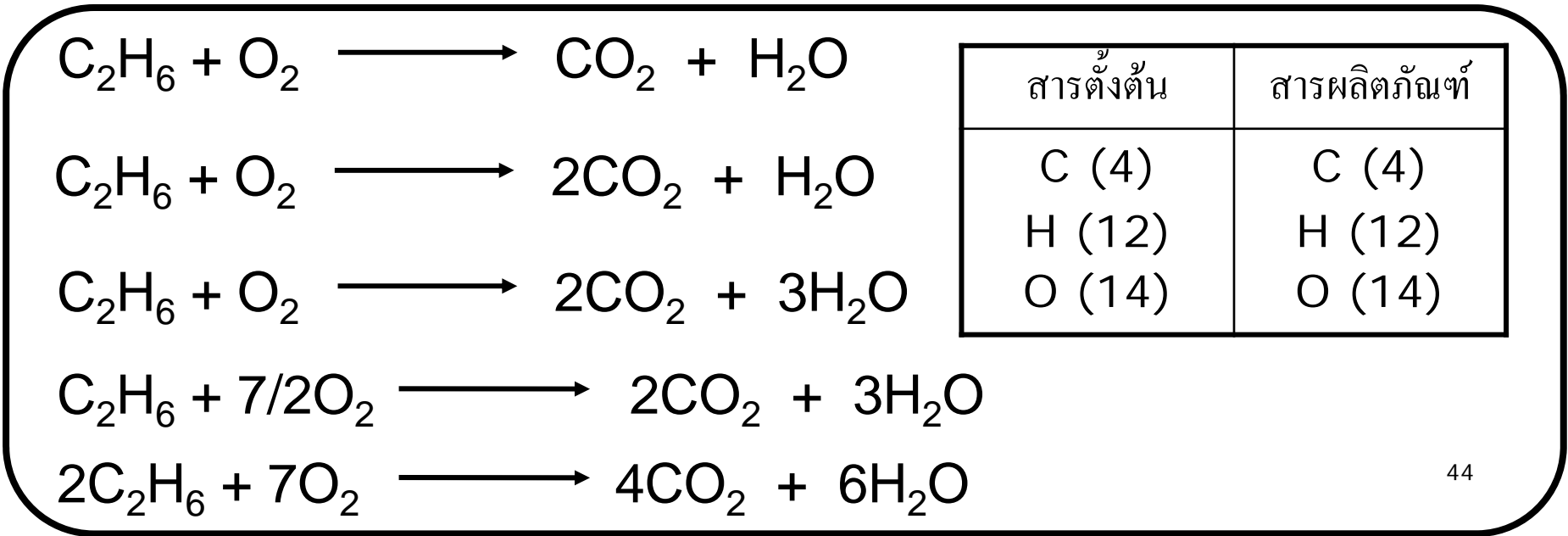
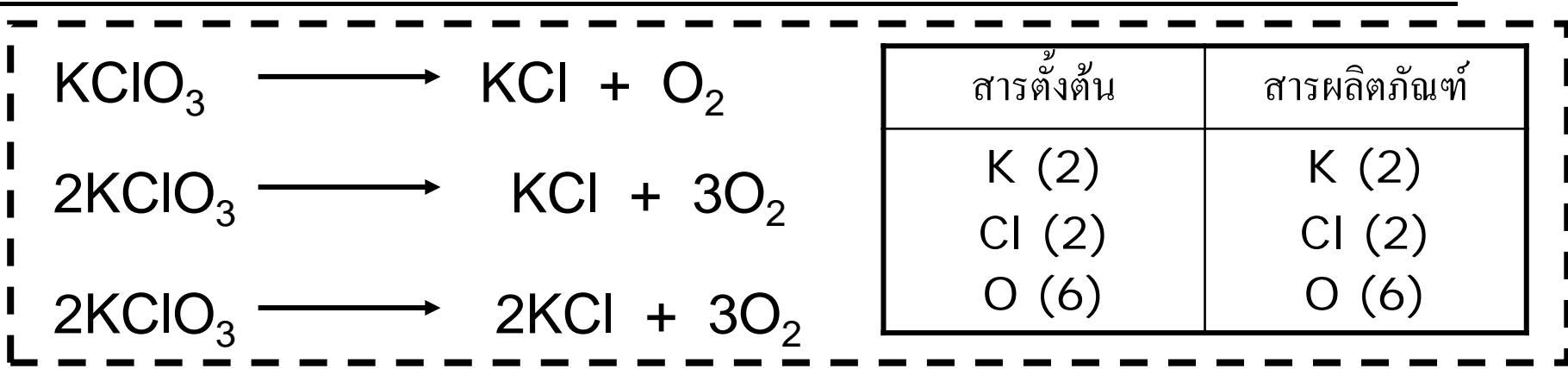

- สมการ โมเลกุลที่ดุลแล้วจะต้องมีจำนวนอะตอมของแต่ละธาตุทั้งสองข้างลูกศรเท่ากัน โดยใช้ตัวเลขที่เป็นจำนวนเต็มทีน้อยที่สุด

การคูณสมการเคมี

1. บอกสารตั้งต้น และสารผลิตภัณฑ์ทุกตัว และเขียนสูตรให้ถูกต้อง โดยเขียนสารตั้งต้นอยู่ซ้ายมือ และสารผลิตภัณฑ์อยู่ขวามือของลูกศรตามลำดับ
2. พิจารณาธาตุที่ปรากฏเพียงครั้งเดียวในแต่ละด้านของสมการที่มีจำนวนอะตอมเท่ากันทั้งสองด้าน ไม่ต้องปรับค่าตัวเลขสัมประสิทธิ์
3. พิจารณาธาตุที่ปรากฏเพียงครั้งเดียวในแต่ละด้านของสมการแต่มีจำนวนอะตอมที่แตกต่างกัน ทำการคูณธาตุเหล่านี้ทั้งสองด้านให้เท่ากัน โดยการเติมตัวเลขสัมประสิทธิ์
4. คูณธาตุที่มีสองสูตรหรือมากกว่าของด้านเดียวกันในสมการ
5. ตรวจสอบว่าคูณสมการได้ถูก โดยที่ต้องแน่ใจว่าจำนวนอะตอมในแต่ละด้านเท่ากัน

ตัวอย่างการดุลสมการเคมี

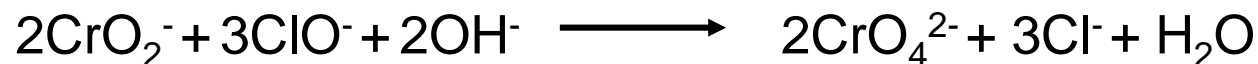
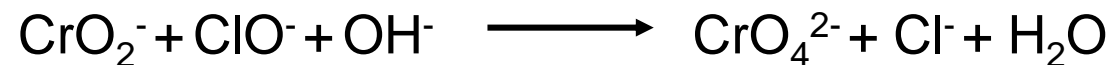
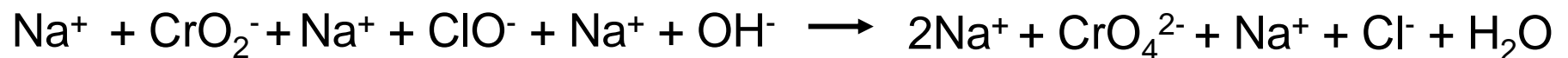
สมการแบบไอออน

- เป็นสมการสำหรับปฏิกิริยาที่มีสารประกอบไอออนิกเข้ามาเกี่ยวข้อง
- เขียนสมการเฉพาะไอออนและโมเลกุลที่จำเป็นและเกิดปฏิกิริยาเท่านั้น
- สารที่เป็นอิเล็กโทรไลต์อ่อน สารที่ไม่ละลาย สารที่ตกตะกอน หรือสารที่เป็นแก๊ส ให้เขียนเป็นสูตรโมเลกุล

สมการแบบโมเลกุล

สมการแบบไอออนิก

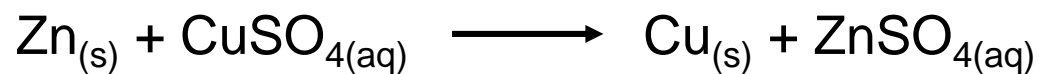

เราอาจแบ่งสมการแสดงปฏิกิริยาเคมีตามชนิดของปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นอย่างกว้างๆ
ได้ 2 ประเภทคือ

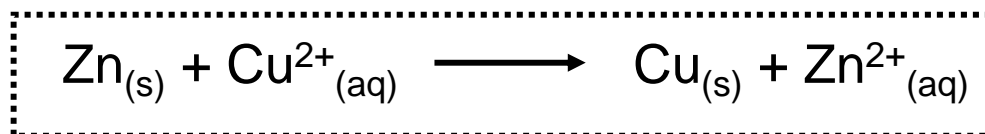
(ก) ปฏิกิริยาเคมีซึ่งธาตุหรืออะตอมไม่มีการเปลี่ยนแปลงของเลขออกซิเดชัน
หรือไม่มีการรับหรือสูญเสียอิเล็กตรอน เช่น

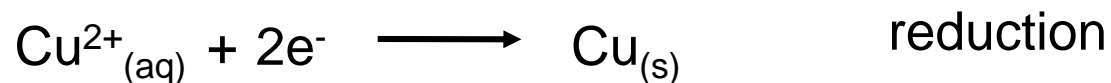
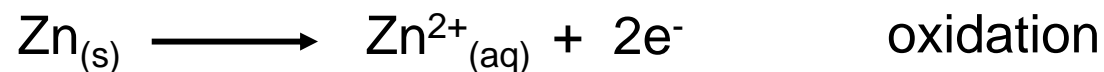
(๖) ปฏิกิริยาเคมีซึ่งธาตุหรืออะตอมเกิดการเปลี่ยนแปลงเลขออกซิเดชัน หรือมีการรับหรือสูญเสียอิเล็กตรอน เรียกว่า ปฏิกิริยาออกซิเดชัน-รีดักชัน (oxidation-reduction reaction) หรือ เรียกสั้นๆว่า ปฏิกิริยารีดอกซ์ (redox reaction)

เขียนเป็นสมการไอออนิกดังนี้

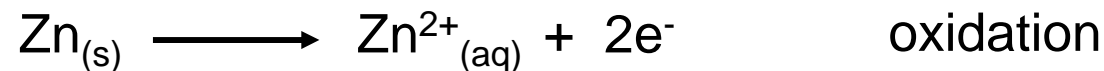

เราสามารถแยกสมการออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งแต่ละส่วนเรียกว่า ครึ่งปฏิกิริยา (half reaction) ดังนี้

ปฏิกิริยารีดอกซ์ (Redox Reaction)

- ปฏิกิริยาออกซิเดชัน (Oxidation Reaction) : ครึ่งปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องกับการสูญเสียอิเล็กตรอน

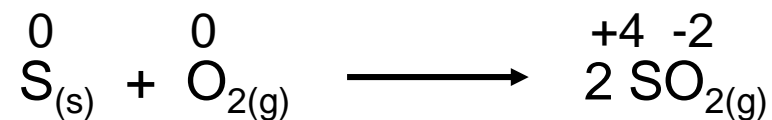
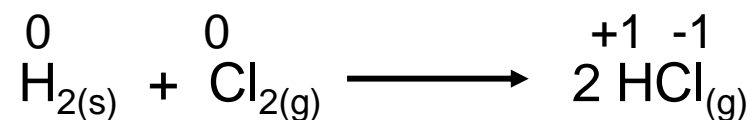
- ปฏิกิริยารีดักชัน (Reduction Reaction) : ครึ่งปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องกับการรับอิเล็กตรอน

ปฏิกิริยารีดอกซ์ : ธาตุ หรือ อะตอม มีการเปลี่ยนแปลงเลขออกซิเดชัน หรือมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนอิเล็กตรอน

เลขออกซิเดชัน (Oxidation Number)

- คือ ตัวเลขประจุของอะตอมที่มีอยู่ในโมเลกุลหรือในสารประกอบไอออนิก เมื่อมีการถ่ายเทอิเล็กตรอนอย่างสมบูรณ์

- ธาตุมีเลขออกซิเดชันเพิ่มขึ้น

ธาตุถูกออกซิไดส์ (เป็น Reducing agent ให้อิเล็กตรอน)

- ธาตุมีเลขออกซิเดชันลดลง

ธาตุถูกรีดิวซ์ (เป็น Oxidizing agent รับอิเล็กตรอน)

การกำหนดเลขออกซิเดชัน

- ❑ ธาตุอิสระแต่ละอะตอม จะมีเลขออกซิเดชันเป็น 0 เช่น H_2 , Br_2 , Na , Be , K , O_2 , P_4
- ❑ ไอออนที่ประกอบขึ้นด้วยหนึ่งธาตุ (ไอออนอะตอมเดี่ยว) มีเลขออกซิเดชันเท่ากับจำนวนประจุของไอออน เช่น $\text{Li}^+ = +1$, $\text{Ba}^{2+} = +2$, $\text{Fe}^{3+} = +3$, $\text{I}^- = -1$, $\text{O}^{2-} = -2$
- ❑ ออกซิเจนในทุกสารประกอบ มีเลขออกซิเดชันเป็น -2 เช่น H_2O , Li_2O , KMnO_4
ยกเว้นสารประกอบไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ มีเลขออกซิเดชันเป็น -1 เช่น H_2O_2
- ❑ ไฮโดรเจนในทุกสารประกอบ มีเลขออกซิเดชันเป็น +1 เช่น NH_3 , HCl , H_2S ยกเว้นเมื่อเกิดพันธะกับโลหะในสารประกอบเชิงคู่จะมีเลขออกซิเดชันเป็น -1 เช่น LiH , NaH , CaH_2
- ❑ ฟลูออรีนในทุกสารประกอบ มีเลขออกซิเดชันเป็น -1 เช่น HF , KF , OF_2 , SiF_4

การกำหนดเลขออกซิเดชัน (ต่อ)

- เลขออกซิเดชันอาจไม่ใช่เลขจำนวนเต็มก็ได้ เช่น เลขออกซิเดชันของออกซิเจนในสารประกอบซูเปอร์ออกไซด์ (superoxide) จะมีเลขออกซิเดชันเท่ากับ $-1/2$ เช่น KO_2 , NaO_2 , LiO_2
- โมเลกุลที่เป็นกลาง ผลรวมเลขออกซิเดชันของทุกๆอะตอมมีค่าเท่ากับ 0
- ในสารประกอบไอออนิกหลายอะตอม ผลรวมเลขออกซิเดชันของทุกธาตุในไอออนจะมีค่าเท่ากับประจุสุทธิของไอออนนั้น เช่น NH_4^+ เลขออกซิเดชันของ N คือ -3 และของ H คือ $+1$ ดังนั้นผลรวมของเลขออกซิเดชันคือ $(-3)+4(+1) = +1$ ซึ่งมีค่าเท่ากับประจุของไอออนนั่นเอง

Example 2.8

□ จงบอกค่าเลขออกซิเดชันของธาตุในสารประกอบและไอออนต่อไปนี้

(ก) LiO_2 (ข) HNO_3 และ (ค) $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$

(ก) LiO_2 : Li มีเลขออกซิเดชันเป็น +1 (Li^{+1}) และ O มีเลขออกซิเดชันเป็น -1/2 (O^{2-})

(ข) HNO_3 : H มีเลขออกซิเดชันเป็น +1 และ O มีเลขออกซิเดชันเป็น -2 และจากผลรวมเลขออกซิเดชันของทุกอะตอมในสารประกอบเท่ากับศูนย์ ดังนั้น N จึงมีเลขออกซิเดชันเป็น $(+1) + (\text{N}) + (3(-2)) = 0$

$$\text{N} = +5$$

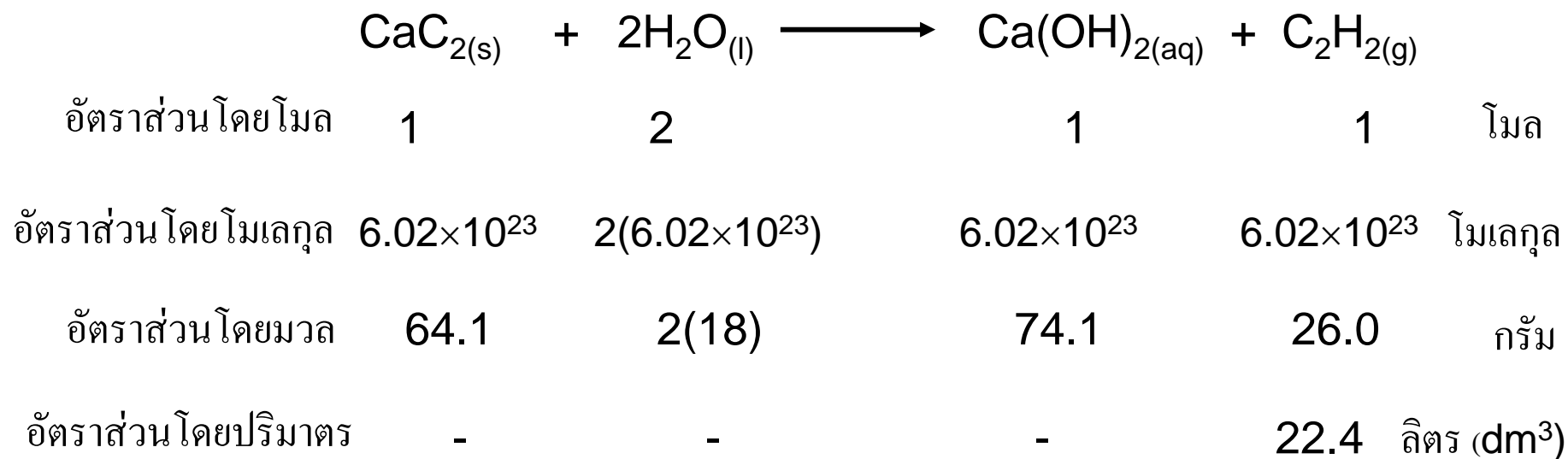
(ค) $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$: ผลรวมเลขออกซิเดชันของไอออนนี้มีค่าเป็น -2 เลขออกซิเดชันของ O เป็น -2 ดังนั้น เลขออกซิเดชันของส่วนที่เหลือคือ Cr มีค่าเป็น

$$2(\text{Cr}) + (7(-2)) = -2$$

$$\text{Cr} = +6$$

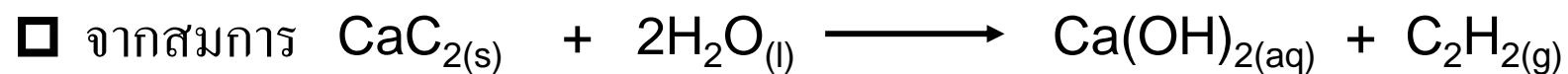
การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับสมการเคมี

- สมการเคมี บอกให้ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงปริมาณของสารต่างๆที่เกี่ยวข้องในปฏิกิริยา และสามารถคำนวณถึงผลผลิตที่พึงได้จากปฏิกิริยาเคมี เช่น

* แก๊สใด 1 โมล จะมีปริมาตร 22.4 ลิตร ที่สภาวะมาตรฐาน STP

Example 2.10

ถ้าใช้ CaC_2 2.5 โมล ทำปฏิกิริยากับน้ำที่มีปริมาณมากเกินไป

- (ก) ได้ $\text{C}_2\text{H}_2(\text{g})$ เกิดขึ้นกี่โมล
- (ข) ได้ $\text{C}_2\text{H}_2(\text{g})$ เกิดขึ้นกี่กรัม
- (ค) ได้ $\text{C}_2\text{H}_2(\text{g})$ เกิดขึ้นกี่ลิตร ที่ STP
- (ง) นำทำปฏิกิริยาไปกี่โมลและกี่กรัม

$$(\text{Ca} = 40.1, \text{C} = 12.0, \text{H} = 1.0)$$

- (ก) ได้ $C_2H_{2(g)}$ เกิดขึ้นกี่โมล

จากสมการ จะเห็นว่า CaC_2 1 โมล ให้ C_2H_2 1 โมล

$$\therefore CaC_2 \text{ 2.5 โมล จะให้ } C_2H_2 = 2.5 \text{ โมล}$$

- (ข) ได้ $C_2H_{2(g)}$ เกิดขึ้นกี่กรัม

น้ำหนักโมเลกุลของ $C_2H_2 = 26.0$ กรัม หมายความว่า

$$C_2H_2 \text{ 1 โมล น้ำหนัก } 26.0 \text{ กรัม}$$

$$C_2H_2 \text{ 2.5 โมล น้ำหนัก} = \frac{2.5 \text{ โมล} \times 26.0 \text{ กรัม}}{1 \text{ โมล}}$$

$$= 65.0 \text{ กรัม}$$

- (ค) ได้ $C_2H_2(g)$ เกิดขึ้นกี่ลิตรที่ STP

$C_2H_2(g)$ 1 โมล มีปริมาตร 22.4 ลิตร ที่ STP

$$\begin{aligned}\therefore C_2H_2 \text{ 2.5 โมล มีปริมาตร} &= \frac{2.5 \text{ โมล} \times 22.4 \text{ ลิตร ที่ STP}}{1 \text{ โมล}} \\ &= 56.0 \text{ ลิตร ที่ STP}\end{aligned}$$

- (ง) นำทำปฏิกิริยาไปที่โมลก็กรัม

จากปฏิกิริยาจะเห็นว่า CaC_2 1 โมล ทำปฏิกิริยาพอดีกับ H_2O 2 โมล

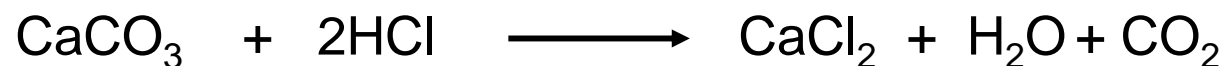
$$\therefore CaC_2 \text{ 2.5 โมล ทำปฏิกิริยาพอดีกับ } H_2O = \frac{2.5 \text{ โมล} \times 2 \text{ โมล}}{1 \text{ โมล}} = 5 \text{ โมล}$$

H_2O 1 โมล มีมวล = 18.0 กรัม

$$\therefore H_2O \text{ 1 โมล มีมวล} = \frac{18.0 \text{ กรัม} \times 5.0 \text{ กรัม}}{1 \text{ โมล}} = 90 \text{ กรัม} \quad 56$$

Example 2.11

- ของผสมชนิดหนึ่งประกอบด้วยแคลเซียมคาร์บอเนต (CaCO_3) และทราย ถ้านำของผสมนี้หนัก 40 กรัม มาทำปฏิกิริยากับกรดเกลือมากเกินไป พบว่าได้แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์เกิดขึ้น หนัก 0.88 กรัม จงคำนวณหาร้อยละของแคลเซียมคาร์บอเนตในของผสมนี้ โดยถือว่าทรายไม่เข้าเกี่ยวข้องในปฏิกิริยาด้วย ($\text{C} = 12, \text{Ca} = 40, \text{O} = 16$)

น้ำหนักโมเลกุล $\text{CaCO}_3 = 100$ น้ำหนักโมเลกุล $\text{CO}_2 = 44$

จากสมการ CO_2 44 กรัม เกิดจาก CaCO_3 100 กรัม

$$\therefore \text{CO}_2 \text{ 0.88 กรัม เกิดจาก } \text{CaCO}_3 = \frac{0.88 \times 100}{44} \text{ กรัม} = 2.0 \text{ กรัม}$$

- หาร้อยละของ CaCO_3 ในของผสม

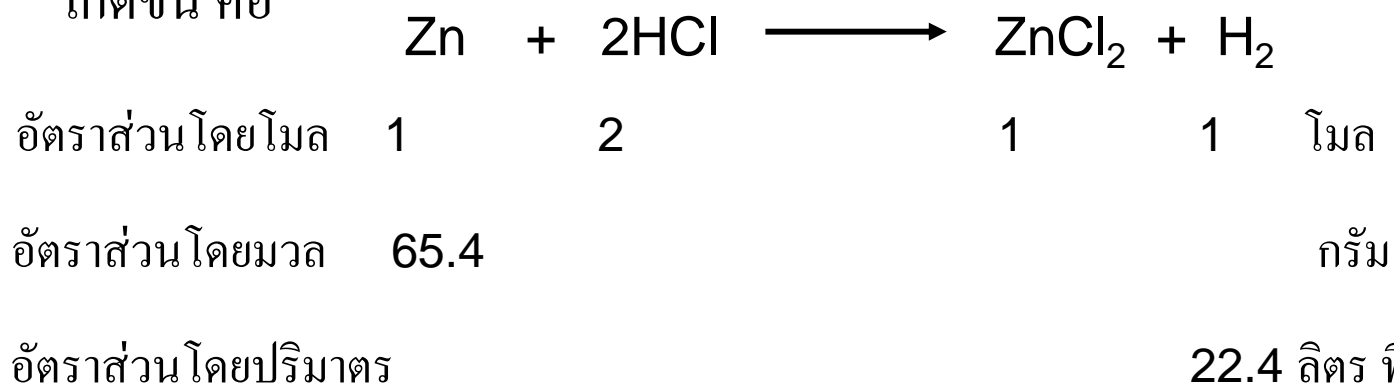
ของผสมหนัก 40 กรัม มี CaCO_3 อยู่ 2 กรัม

$$\text{ถ้าของผสมหนัก 100 กรัม จะมี } \text{CaCO}_3 = \frac{100 \times 2}{40} = 5.0 \text{ กรัม}$$

ร้อยละของแคลเซียมคาร์บอเนตในของผสมนี้ เท่ากับร้อยละ 5

Example 2.12

- จงคำนวณว่าจะต้องใช้สังกะสีกี่กรัมและกี่โมลทำปฏิกิริยากับกรดเกลือ จึงจะให้แก๊สไฮโดรเจน 0.224 ลิตร ที่ STP (Zn = 65.4 H = 1.0) ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น คือ

ที่ STP ไฮโดรเจน 22.4 ลิตร เตรียมได้จากสังกะสี 65.4 กรัม

ถ้าไฮโดรเจน 0.224 ลิตร เตรียมได้จากสังกะสี $\frac{0.224 \text{ ลิตร} \times 65.4 \text{ กรัม}}{22.4 \text{ ลิตร}}$

= 0.654 กรัม

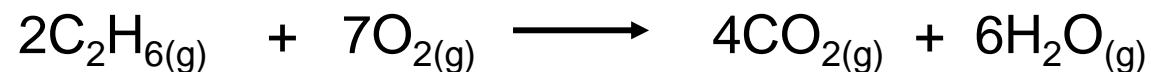
- หาจำนวนโมลของสังกะสี

สังกะสี 65.4 กรัม = 1 โมล

$$\text{ถ้าสังกะสี 0.654 กรัม} = \frac{0.654 \text{ กรัม} \times 1 \text{ โมล}}{65.4 \text{ กรัม}} = 0.01 \text{ โมล}$$

Example 2.13

- จงคำนวณว่าจะต้องใช้แก๊สออกซิเจนกี่ลิตร จึงจะทำให้ปฏิกิริยาพอดีกับแก๊สอีเทน 25.0 ลิตร

อัตราส่วนโดยโมล 2 7 4 6 โมล

อัตราส่วนโดยปริมาตร 2(22.4) 7(22.4) 4(22.4) 6(22.4) ลิตรที่ STP

แก๊สอีเทน 2(22.4) ลิตร ทำปฏิกิริยาพอดีกับออกซิเจน = 7(22.4) ลิตร

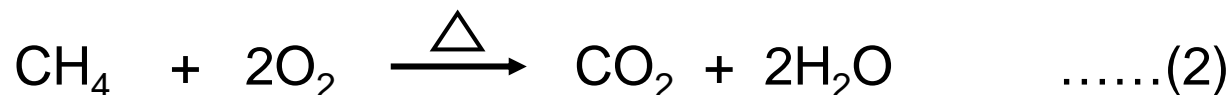
ถ้าแก๊สอีเทน 25.0 ลิตร ต้องทำปฏิกิริยากับออกซิเจน = $\frac{25.0 \times 7(22.4)}{2(22.4)}$ ลิตร

∴ จะต้องใช้แก๊สออกซิเจน = 87.5 ลิตร ที่ STP

Example 2.14

- สมมุติว่าแก๊สธรรมชาติชนิดหนึ่งมี มีเทน (CH₄) และเอทิลีน (C₂H₄) เป็นองค์ประกอบ ถ้านำแก๊สธรรมชาตินี้ปริมาณ 5.00 กรัม มาเผาไหม้กับออกซิเจนที่มากเกินไป ได้ CO₂ 14.5 กรัม และ H₂O จงหาร้อยละของ C₂H₄ ในแก๊สธรรมชาตินี้ (C=12.0, H=1.00, O=16.0)

สมการแสดงปฏิกิริยาการเผาไหม้คือ

เปลี่ยนน้ำหนักของ CO₂ ที่เกิดขึ้นทั้งหมด 14.5 กรัม เป็นโมล

$$\text{CO}_2 \quad 44.0 \text{ กรัม} = 1 \text{ โมล}$$

$$\text{CO}_2 \quad 14.5 \text{ กรัม} = \frac{14.5 \text{ กรัม} \times 1 \text{ โมล}}{44.0 \text{ กรัม}} = 0.330 \text{ โมล}$$

แก๊สธรรมชาติ ($C_2H_4 + CH_4$) ทั้งหมด = 5.00 กรัม

ให้น้ำหนักของ C_2H_4 ในแก๊สธรรมชาติ = X กรัม

\therefore น้ำหนักของ CH_4 ในแก๊สธรรมชาติ = 5.00 - X กรัม

$$C_2H_4 \text{ ที่ทำปฏิกิริยา} = X \text{ กรัม} = \frac{X \text{ กรัม} \times 1 \text{ โมล}}{28.0 \text{ กรัม}} = X/28.0 \text{ โมล}$$

$$CH_4 \text{ ที่ทำปฏิกิริยา} = 5.00 - X \text{ กรัม} = \frac{(5.00 - X) \text{ กรัม} \times 1 \text{ โมล}}{16.0 \text{ กรัม}} = \frac{5.00 - X}{16.0} \text{ โมล}$$

จากสมการ (1) C_2H_4 1 โมล ให้ CO_2 2 โมล

ถ้า C_2H_4 $X/28.0$ โมล ให้ $CO_2 = 2X/28.0$ โมล(3)

จากสมการ (2) CH_4 1 โมล ให้ CO_2 1 โมล

ถ้า CH_4 $\frac{5-X}{16.0}$ โมล ให้ $CO_2 = \frac{5-X}{16.0}$ โมล(4)

ผลบวกของ (3) และ (4) ต้องเท่ากับน้ำหนักของ CO_2 ที่เกิดขึ้นทั้งหมด = 0.330 โมล

นั่นคือ

$$\frac{2X}{28.0} \text{ โมล} + \frac{5.00-X}{16.0} \text{ โมล} = 0.330 \text{ โมล}$$

$$(0.0741 X) + (0.312 - 0.0625 X) = 0.330$$

$$X = 2.02 \text{ กรัม}$$

$$\therefore \text{น้ำหนักของ } \text{C}_2\text{H}_4 = 2.02 \text{ กรัม}$$

หาร้อยละของ C_2H_4 จาก

แก๊สธรรมชาติทั้งหมด 5.00 กรัม มีปริมาณ C_2H_4 2.02 กรัม

แก๊สธรรมชาติทั้งหมด 100 กรัม มีปริมาณ $\text{C}_2\text{H}_4 = \frac{100 \times 2.02}{5.00} = 40.4 \text{ กรัม}$

ร้อยละของ C_2H_4 ในแก๊สธรรมชาตินี้ คือ ร้อยละ 40.4